

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

สภาวะสังคมในยุคปัจจุบันนี้มีโครงสร้างทางสังคมที่สลับซับซ้อน ทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้น มีชีวิตประจำวันที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือองค์กรต่างๆมากมาย รวมถึงการพบปะสังสรรค์กันด้วย จากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้การจราจรที่มีอยู่ในทุกวันนี้มีความแออัด จำนวนของผู้ใช้รถใช้ถนนที่เพิ่มตามอย่างไม่จำกัด การเดินทางจึงกลายเป็นเรื่องที่ต้องมีการวางแผนเพื่อให้ได้ไปถึงยังปลายทางตามเวลาที่นัดหมายได้อย่างตรงเวลา จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เครื่องแต่งกายจึงต้องมีความเหมาะสมตามสภาวะของสังคมที่เปลี่ยนไป แต่อย่างไรก็ตามเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็ยังคงมีความสำคัญในการบ่งบอกถึงสถานภาพและบทบาททางสังคม การแต่งกายที่ดีจึงไม่ได้จำกัดไว้เพียงแค่ความงามแต่ยังหมายถึงการแต่งกายที่เหมาะสมตามโอกาสการใช้สอยอีกด้วย

เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นที่มีขายอยู่ในท้องตลาดทุกวันนี้ ผู้ผลิตต่างได้ออกแบบไว้อย่างเหมาะสมตามวาระโอกาสการใช้สอย อยู่ที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าตามความต้องการและรสนิยมที่แตกต่างกันออกไปเช่นไร โดยกลุ่ม สตรีวัยทำงานตอนต้นเป็นกลุ่มผู้บริโภคหนึ่งที่มีวิสัยทัศน์เห็นว่ามีผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อปัญหาสภาวะสังคมที่ได้กล่าวมาข้างต้น รวมถึงการเข้าสังคมและการพบปะสังสรรค์ด้วย ซึ่งก็เข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ที่จากเดิมการพบปะสังสรรค์อาจอยู่ในเฉพาะกลุ่มเพื่อน แต่เมื่อเข้าสู่วัยทำงาน การพบปะสังสรรค์เพื่อธุรกิจและการทำงานจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เข้ามาในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพที่ต้องมีการเข้าสังคมและมีงานสังสรรค์บ่อยครั้ง เช่น ดารา นักแสดง นางแบบ ศิลปิน ประชาสัมพันธ์ และออร์แกนไนเซอร์ เป็นต้น คนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญต่อการแต่งตัวเพื่อเข้าสังคมอย่างมาก เพราะเป็นกลุ่มอาชีพที่ต้องใช้ภาพลักษณ์และบุคลิกภาพต่าง ๆ เพื่อการเป็นที่ยอมรับและสร้างความประทับใจต่อคนที่พบเห็นในสังคม และจากปัญหาสภาวะสังคมดังกล่าว ที่ผู้คนที่ต้องอยู่ในสังคมที่เร่งรีบและการจราจรที่ติดขัด ทำให้ช่วงเวลาในการแต่งกายตามโอกาสต่างๆของสตรีวัยทำงานตอนต้นกลุ่มนี้น้อยลงไปด้วย ดังนั้นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ใช้ได้หลากหลายรูปแบบการใช้สอยน่าจะเป็นสิ่งจำเป็นที่สตรีวัยทำงานตอนต้นกลุ่มนี้ควรมี เพราะสามารถช่วยให้การดำรงชีวิตที่เร่งรีบมีความสะดวกสบายมากขึ้น และอีกทั้งเพิ่มความคุ้มค่าในการซื้อเสื้อผ้าอีกด้วย เพราะเสื้อผ้าหนึ่งชุด สามารถสวมใส่ได้ 2 รูปแบบ ซึ่งได้แก่ ชุดปาร์ตี้ลำลอง ซึ่งสามารถสวมใส่ไปทำงานและไปงานปาร์ตี้ในช่วงกลางวันได้ และ ชุดปาร์ตี้หรูหราสง่างาม ที่ใช้สวมใส่งานกลางคืนหรืองานที่เป็นทางการที่มีรูปแบบงานที่เน้นความหรูหรา โดยการใช้การปรับเปลี่ยนรูปทรง การซ่อน หรือการตกแต่งรายละเอียด เข้าไปผสมผสานกับตัวชุดจนเกิดรูปแบบความน่าสนใจใหม่ ๆ ขึ้น จาก

เหตุผลดังกล่าวข้างต้น เครื่องแต่งกายที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ตามโอกาสการใช้สอย จึงน่าจะเป็นที่สนใจสำหรับสตรีกลุ่มนี้ ที่ต้องมีการเข้าสังคมหรือมีการพบปะสังสรรค์กันเสมอ ๆ อีกทั้งความสะดวกสบายที่ไม่ต้องเดินทางเพื่อกลับไปเปลี่ยนชุดที่บ้าน โดยต้องผ่านสภาพการจราจรที่แออัด

ไม่ว่าสภาวะสังคมในยุคปัจจุบันนี้จะมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากขึ้นเพียงใด ชีวิตของคนเราก็กังยังไม่สามารถหลีกเลี่ยงเรื่องราวของธรรมชาติไปได้ เพราะธรรมชาติต่างอยู่รอบ ๆ ตัวเราและดำเนินชีวิตไปควบคู่กับเรา นักศิลปะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ให้ความสำคัญของธรรมชาติว่ามีบทบาทต่อการสร้างสรรค์งานของมนุษย์ทุกแขนงในฐานะเป็นต้นแบบ เป็นแหล่งคลี่คลายทางความคิด จนมีผู้กล่าวเสมอว่าธรรมชาติเปรียบเสมือน บิดา มารดาของศาสตร์ ทั้งนี้ก็เพราะมนุษย์เกิดมาก็ได้พบเห็น และได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติอยู่แล้ว¹

ศิลปะคือการลอกเลียนแบบธรรมชาตินั้น นับว่าเป็นทฤษฎีเก่าแก่ทฤษฎีหนึ่งของพวกกรีกโบราณ โดยกล่าวยืนยันว่าการลอกเลียนแบบวัตถุธรรมชาติได้อย่างสมบูรณ์จัดว่าเป็นสิ่งที่สวยงามที่สุด รวมถึง ทฤษฎีของ อริสโตเติล (Aristotle) ที่กล่าวว่า มนุษย์เรานั้นเป็นนักเลียนแบบโดยสัญชาตญาณ การเลียนแบบนั้นก็ปรากฏออกมาในศิลปวัตถุ ทั้งรูปลักษณ์ สี พื้นผิว และลักษณะการเคลื่อนไหวของธรรมชาติ มนุษย์มีความสามารถดัดแปลงวัตถุนั้นมาเชื่อ หรือแสดงลักษณะที่น่าสนใจบางประการที่ดูคล้ายของจริงออกมาได้ ดังนั้นเขาจึงเชื่อได้ว่าเป็นผู้แสดงพื้นฐานทางจิตวิทยาของศิลปะประเภท การลอกเลียนแบบธรรมชาติ (Respresentation)² ซึ่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็ถือได้ว่าเป็นศิลปะประยุกต์แขนงหนึ่งที่บ่อยครั้งได้มีการนำเอาวิธี การลอกเลียนแบบธรรมชาติมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานอีกด้วย

ธรรมชาติหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ในโลกหรือจักรวาลที่เกิดขึ้น มีอยู่และดับไปด้วยตัวของมัน สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท เช่น คน สัตว์ ภูเขา แม่น้ำ ทะเล ป่าไม้ เป็นต้น หรือสรุปได้ว่าสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ทำขึ้นถือว่าเป็นธรรมชาตินั่นเอง ธรรมชาติทุกประเภทต่างก็มีแบบฉบับของความงามในรูปแบบของตนเองที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในผลงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยได้มีการนำเสนอความงามในธรรมชาติอีกรูปแบบหนึ่งที่หลายคนอาจไม่เคยได้สัมผัสกับมันนัก นั่นคือความงามทางธรรมชาติของดอกไม้ทะเลและปะการัง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเรื่องนี้มาเป็นแรงบันดาลใจ

ในการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากได้สังเกตเห็นว่าความงามของดอกไม้ทะเลที่ล่อให้ปลาเข้ามาแหวกว่ายนั้นก็เปรียบเสมือนหญิงสาวที่ต้องการสื่อความงามให้เป็นที่สนใจต่อเพศตรงข้ามเช่นกัน

จากปัญหาสภาวะสังคมที่เร่ร่อนในการดำรงชีวิตปัจจุบัน กับ ทฤษฎีการลอกเลียนแบบธรรมชาติของ อริสโตเติล ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ได้นำไปสู่การหาเอกลักษณ์ทางการออกแบบ ดังนั้นผลงานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้น

¹ เครือจิต ศรีบุญนา , “สุนทรียภาพของชีวิต” (บริษัท เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด , กรุงเทพฯ , 2542) หน้า 12

² เครือจิต ศรีบุญนา , “สุนทรียภาพของชีวิต” (บริษัท เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด , กรุงเทพฯ , 2542) หน้า 17

ที่จะศึกษาหาแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายการใช้สอย โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนรูปทรง การซ่อน หรือการตกแต่งรายละเอียด (Detail) เข้าไปผสมผสานกับตัวชุดจนเกิดรูปแบบความน่าสนใจใหม่ ๆ ขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบนี้จะอยู่ในสัดส่วน 60% ของการออกแบบทั้งหมด จากทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เรื่องของการลอกเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล เพื่อให้ผู้บริโภคเห็นถึงคุณค่าทางความงามทางธรรมชาติจนเกิดแรงผลักดันให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ขึ้น

ข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าจะเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกาย ให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ใหม่ที่มีความสวยงามและมีประโยชน์ใช้สอยอย่างสูงสุด

ปัญหาของงานวิจัย

1. ทำอย่างไรถึงจะนำหลักสุนทรียศาสตร์ เรื่องการลอกเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีปาร์ตี้แวร์ได้อย่างเหมาะสม
2. ทำอย่างไรจึงจะสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีปาร์ตี้แวร์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย นักแสดง นางแบบ และ กลุ่มสตรีวัยทำงานตอนต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบจากปาร์ตี้ล้าลองไปเป็นปาร์ตี้หรูหราสง่างามได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อหาแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายการใช้สอย โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนรูปทรง การซ่อนหรือการตกแต่งรายละเอียด (Detail) เข้าไปผสมผสานกับตัวชุดจนเกิดรูปแบบความน่าสนใจใหม่ ๆ ขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบนี้จะอยู่ในสัดส่วน 60% ของการออกแบบทั้งหมด จากทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เรื่อง การลอกเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล
2. เพื่อเป็นแนวทางเลือกหนึ่งของการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้น และตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีสไตล์ที่โดดเด่น มีความเป็นตัวเองสูง หรือมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งชอบการแต่งกายที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม

3. เพื่อที่จะนำเสนอสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้น ที่มีลักษณะเป็นดีไซน์เนอร์แบรนด์ และมีความแตกต่างจากตลาดในปัจจุบัน ในเรื่องของรูปแบบที่แปลกใหม่ รวมถึง ความคุ้มค่าของโอกาสการใช้สอยที่เครื่องแต่งกายสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายการใช้สอย

4. เพื่อเป็นแรงผลักดันให้คนเห็นคุณค่าความงามอันล้ำค่าของ ดอกไม้ทะเลและปะการังจนทำให้เกิดการอนุรักษ์และการอนุรักษ์กันมากขึ้น

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ศึกษาสุนทรียศาสตร์ความงาม ตามแนวคิด ทฤษฎีของ อริสโตเติล ที่ว่าด้วยเรื่องของ การลอกเลียนแบบธรรมชาติ

2. ศึกษา ลักษณะ รูปทรงที่หลากหลายของดอกไม้ทะเล รวมถึง สี สัน และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่น่าสนใจเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบ

3. ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบของเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่มีขายในตลาดเสื้อผ้าไทยปัจจุบันรวมถึง ลักษณะรูปแบบของงานออกแบบดีไซน์เนอร์เสื้อผ้าในระดับสากล

4. ศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาธุรกิจเสื้อผ้าประเภทดีไซน์เนอร์แบรนด์ ซึ่งต้องคำนึงถึง เป้าหมาย การขาย การตลาด ต้นทุน และคู่แข่ง รวมถึงการตั้งราคาเพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ที่ต้องการหลีกเลี่ยงจากความจำเจแบบเก่าและความคุ้มค่าในการบริโภคสินค้า

5. ศึกษาเทรนด์ (Trend) สปริง – ซัมเมอร์ (Spring – Summer) 2009 ของ เนลลี่ โลดี (Nelly Rodi) เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาสุนทรียศาสตร์ความงาม ตามแนวคิด ทฤษฎีของ อริสโตเติล ที่ว่าด้วยเรื่องของ การลอกเลียนแบบธรรมชาติ

2. ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะ รูปทรงที่หลากหลายของดอกไม้ทะเล รวมถึง สี สัน และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่น่าสนใจจากหนังสือ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

3. ศึกษาโครงสร้างและรูปแบบของเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่มีขายใน

ตลาดเสื้อผ้าไทยปัจจุบันรวมถึง ลักษณะรูปแบบของงานออกแบบดีไซน์เนอร์เสื้อผ้าในระดับสากลจากหนังสือ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. ศึกษาและทดลองหาเทคนิค การสร้างพื้นผิวบนผ้า ในลักษณะต่าง ๆ โดยประยุกต์มาจากรูปแบบที่หลากหลายของดอกไม้ทะเล

5. ศึกษาทฤษฎีสีและองค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้เกิดความสมดุลและความงามในการสร้างสรรค์ผลงาน

6. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา เพื่อทำการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สตรีวัยทำงานตอนต้นจำนวน 1 คอลเล็คชั่น ทั้งหมด 7 ชุด โดยมีชุดความคิดสร้างสรรค์ 1 ชุดและชุดที่สามารถสวมใส่ได้จริงอีก 6 ชุด

7. สรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางใหม่ของการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายการใช้สอย โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนรูปร่าง การซ่อน หรือการตกแต่งรายละเอียด (Detail) เข้าไปผสมผสานกับตัวชุดจนเกิดรูปแบบความน่าสนใจใหม่ ๆ ขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบนี้จะอยู่ในสัดส่วน 60% ของการออกแบบทั้งหมด จากทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เรื่องของการเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล

2. ได้อีกแนวทางเลือกหนึ่งของการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้น และตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีสไตล์ที่โดดเด่น มีความเป็นตัวเองสูง หรือมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งชอบการแต่งกายที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม

3. เกิดแบรนด์สินค้า เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สตรีวัยทำงานตอนต้น ประเภทดีไซน์เนอร์แบรนด์ (Designer Brand) ที่มีแนวทางในการออกแบบที่แปลกใหม่ และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อีกทั้งช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ให้มีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากแบรนด์ อื่น ๆ ในปัจจุบันได้ เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้บริโภค

4. เพื่อก่อให้เกิดการรณรงค์และการอนุรักษ์ของดอกไม้ทะเลกันมากขึ้น และเป็นแนวคิดให้กับดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ ที่หันมาสนใจในการทำเสื้อผ้าที่ช่วยกระตุ้นให้คนรู้จักการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นียมศัพท์

- เครื่องแต่งกายที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลายการใช้สอย หมายถึง เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เช่น เสื้อ กางเกง หรือ กระโปรง ที่สามารถสวมใส่ได้หลากหลายรูปแบบโดยในที่นี้หมายถึงเสื้อผ้าหนึ่งชุด สามารถสวมใส่ได้ 2 รูปแบบ ซึ่งได้แก่ ชุดปาร์ตี้ลำลอง (Party Casual) ซึ่งสามารถสวมใส่ไปทำงานและไปงานปาร์ตี้ในช่วงกลางวันได้ และ ชุดปาร์ตี้หรูหราสง่างาม (Party Elegance) ที่ใช้สวมใส่งานกลางคืนหรืองานที่เป็นทางการที่มีรูปแบบงานที่เน้นความหรูหรา

- วัยทำงานตอนต้น อายุระหว่าง 22 – 30 ปี เป็นวันที่มีพัฒนาการทางกายเจริญเต็มที่ เป็นระยะทดลองเพื่อหาแนวทางชีวิตที่ตนต้องการและพอใจสืบเนื่องมาจากวัยรุ่น เช่น อาชีพ เพื่อน คู่ครอง และ อื่น ๆ

- เสื้อผ้าปาร์ตี้แวร์ (Party Wear) เสื้อผ้าที่สวมใส่ออกงาน เพื่อการเข้าสังคมพบปะสังสรรค์หรืองานรื่นเริงต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

- เสื้อผ้าปาร์ตี้ลำลอง (Party Casual) เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปงานสังสรรค์ ที่ไม่เป็นทางการมากนัก หรืออาจสวมใส่ไปทำงานได้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบงานและความเหมาะสม

- เสื้อผ้าปาร์ตี้หรูหราสง่างาม (Party Elegance) เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปงานสังสรรค์ ที่เป็นทางการเป็นงานที่มีการจัดรูปแบบงานอย่างหรูหรา และผู้ไปงานต้องมีการ สวมใส่ชุดที่มีความสง่างามและเป็นที่ยอมรับต่อผู้พบเห็น โดยชุดอาจมีการตัดเย็บที่ประณีตและรายละเอียดที่สวยงาม

- สุนทรียศาสตร์ (Aesthetic) การว่าด้วยเรื่องความงาม สิ่งงาม ทั้งในทางศิลปะและในธรรมชาติ โดยศึกษาถึงบ่อเกิดของความงาม คุณค่าทางความงาม และมาตรฐานแห่งคุณค่าในการตัดสินเกี่ยวกับศิลปะ

- ดีเทล (Detail) รายละเอียด , ข้อปลีกย่อย , การค้นคว้ารายละเอียด

- แบรินด์ (Brand) ตราประทับ , ยี่ห้อ , เครื่องหมายการค้า

- ดีไซน์เนอร์ (Designer) นักออกแบบ

- เอกลักษณ์ (Unique) รูปแบบหรือแบบฉบับเฉพาะ ที่มีความโดดเด่น และยากที่จะเสมอเหมือน

- เทรนด์ (Trend) ทิศทาง , แนวโน้ม

- สปริง (Spring) ฤดูใบไม้ผลิ

- ซัมเมอร์ (Summer) ฤดูร้อน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการกล่าวถึงข้อมูลและหลักการที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณา เพื่อให้ได้ข้อมูล และเป็นแนวทางในการออกแบบที่เหมาะสม เชื่อมโยงกับจุดประสงค์ของการวิจัย โดยเนื้อหาของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนี้ จะมุ่งเพื่อตอบปัญหาให้ได้แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีวัยทำงาน ตอนต้นที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ตามโอกาสการใช้สอย โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนรูปทรง การซ่อน หรือ การตกแต่งรายละเอียด (Detail) เข้าไปผสมผสานกับตัวชุดจนเกิดรูปแบบความน่าสนใจใหม่ ๆ ขึ้น จากทฤษฎีสุนทรียศาสตร์เรื่องของความงามทางศิลปะคือ การลอกเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล และแรงบันดาลใจจากดอกไม้ทะเล สามารถแบ่งหัวข้อต่างๆออกได้ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 สุนทรียศาสตร์ความงามตามธรรมชาติ และแนวคิด ทฤษฎีของ อริสโตเติล ที่ว่าด้วยเรื่องความงามทางศิลปะ คือ การลอกเลียนแบบธรรมชาติ

- สุนทรียศาสตร์ความงามตามธรรมชาติ และ อิทธิพลความงามที่ได้จากธรรมชาติ
- สุนทรียศาสตร์ของ อริสโตเติล ต่อแนวคิดศิลปะกับธรรมชาติ
- แนวคิดทฤษฎีการลอกเลียนแบบธรรมชาติ ของ อริสโตเติล
- แนวคิดธรรมชาติ ของ อริสโตเติล ต่อกระบวนการคิดรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่
ปรัชญา ธรรมชาติ จิตวิทยาธรรมชาติ และ ชีววิทยา

ส่วนที่ 2 เนื้อหา เกี่ยวกับ ดอกไม้ทะเล

- กำเนิดที่มาของดอกไม้ทะเล
- การจำแนกประเภทของดอกไม้ทะเล ตระกูลหลัก ๆ และรูปแบบที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป
- สรุปความเชื่อมโยงของทฤษฎีการลอกเลียนแบบธรรมชาติของ อริสโตเติล กับ

ดอกไม้ทะเล

- ส่วนที่ 3 แนวโน้มแฟชั่น Spring – Summer 2009
- ศึกษาแนวโน้มการออกแบบเสื้อผ้า Spring-Summer 2009 ของNelly Rodi หัวข้อ Naturallyเพื่อกำหนดแนวทางในการออกแบบ
- ส่วนที่ 4 หลักพื้นฐานทางการออกแบบ และ องค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ของการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์
- หลักพื้นฐานทางการออกแบบเครื่องแต่งกายมาตรฐาน
 - องค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์
 - หลักการออกแบบเครื่องแต่งกายตามโอกาส รูปแบบและองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับเสื้อผ้าปาร์ตี้แวร์
- ส่วนที่ 5 ลักษณะรูปแบบโครงสร้างแพทเทิร์นมาตรฐานที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชุดปาร์ตี้แวร์
- รูปแบบโครงสร้างแพทเทิร์นมาตรฐานที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชุด ปาร์ตี้แวร์
- ส่วนที่ 6 เนื้อผ้าและเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีปาร์ตี้แวร์
- เนื้อผ้าที่มีความเหมาะสมกับการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์
 - เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์
- ส่วนที่ 7 แนวคิดฟังก์ชันนลลิซึมที่มีอิทธิพลต่อผลงานการออกแบบเสื้อผ้าที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้
- แนวคิดฟังก์ชันนลลิซึม (Functionalism)
 - เทคนิคที่สามารถช่วยในการปรับเปลี่ยนรูปแบบได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง
 - บทสรุปแนวคิดฟังก์ชันนลลิซึม (Functionalism) ต่อการนำมาพัฒนางานวิจัยในการออกแบบเครื่องแต่งกาย